

דף קז.

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ב ה"י

עין משפט א.

עין לעיל דף קו: עין משפט ז

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ב ה"ט

עין משפט ב.

האומר הרי עלי מטבע כסף^ז לא יפחת מדינר כסף.
מטבע נחשת לא יפחת ממעה כסף. הרי עלי ברזל לא
יפחות מאמה על אמה לכלה עורב שהיה למעלה בגג
ההיכל כמו שיתבאר במקומו:

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ב ה"י

עין משפט ג.

עין לעיל דף קו: עין משפט ז

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ב ה"ט

עין משפט ד.הו.

עין לעיל עין משפט ב

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז ה"ו

עין משפט ז.ז.ט.

האומר הרי עלי יין לא יפחת משלשה לוגין.^ח הרי עלי
שמן לא יפחת מלוג. פירש נדרו ושכח כמה לוג נדר מן

ז. כסף משנה: האומר הרי עלי מטבע כסף וכו'. משנה בסוף מנחות (דף ק"ו): הרי עלי כסף לא יפחות וכו' ובגמרא לא יפחות מדינר כסף ודילמא נסכא (ותירצו) דאמר מטבע וכו': ברזל וכו' עד לכלה עורב. (שם בגמ') ובנחשת לא חש רבינו לדראב"י אע"פ שמשנתו קב ונקי מפני שאינו אלא כבוייתא וסתם מתניתין עדיף. ולא ידעתי למה השמיט רבינו דין האומר עלי מטבע זהב וכן למה לא כתב גבי לא יפחות מדינר כסף דה"מ באתרא דלא סגי פריטי דכספא:

ח. כסף משנה: האומר הרי עלי יין לא יפחות משלשה לוגין הרי עלי שמן לא יפחות מלוג. משנה בסוף מנחות (דף ק"ז): פירש נדרו ושכח כמה לוג נדר וכו'. שם במשנה פירשתי

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הֵיִזְן או מִן הַשֶּׁמֶן יָבִיא אַרְבָּעִים וּמֵאָה לוג. שְׂאִין לֶף יוֹם שְׂמִקְרִיבִין בּוֹ הַצָּבוּר קִרְבָּנוֹת מְרֻבּוֹת יוֹתֵר מִיּוֹם טוֹב הָרָאשׁוֹן שֶׁל חַג שֶׁחָל לַהֲיוֹת בְּשַׁבָּת וְהָיוּ הַנִּסְכִּים בּוֹ מֵאָה וְאַרְבָּעִים לוג שֶׁמֶן וְכַמוֹתָם יֵין כָּמוֹ שִׁיתִּבְּאֵר בְּהִלְכוֹת תְּמִידִין וּמוֹסָפִין:

עין משפט י. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ג

הַנוֹדֵר סֶתֶם מִבִּיא מִן הַגְּדוֹלִים שְׂבָמִין שְׁנֹדֵר. ^ט וְאִם אוֹתוֹ הַמָּקוֹם רִגְלִין לְקָרוֹת בְּסֶתֶם לְאַחַד מִן הַמִּינִין מִבִּיא כְּאֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם. כִּיצַד. נֹדֵר עוֹלָה מִן הַבָּקָר יָבִיא שׁוֹר. אָמַר הָרִי עָלַי עוֹלָה אִם דֶּרֶךְ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְקָרוֹת עוֹלָה סֶתֶם אֶפְלוּ לְעוֹלֹת הָעוֹף מִבִּיא פִּרְדָּה אַחַת תּוֹר אוֹ בֶּן יוֹנָה. וְאִם דֶּרֶכֶן שְׂאִין קוֹרִין עוֹלָה סֶתֶם אֶלָּא לְעוֹלֹת בָּקָר יָבִיא שׁוֹר. וְכֵן כָּל פִּיּוּצָא בְּזָה:

ואיני יודע מה פירשתי יביא כיום המרובה ובגמרא תנא כיו"ט הראשון של חג שחל להיות בשבת:

^ט. כסף משנה: הנודר סתם מביא מן הגדולים שבמין שנדר. הכי משמע במשנה בסוף מנחות וכן מפורש בתוספתא פרק י"ג. ומה שכתב ואם אותו מקום רגילים לקרות בסתם וכו'. שם במשנה הרי עלי עולה יביא כבש ראב"ע אומר תור או בן יונה ובגמרא ולא פליגי מר כי אתריה ומר כי אתריה, ודברי רבינו בפירושה מבוארים ורש"י פירש בע"א:

עין משפט כ.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ט

פֶּרֶשׁ אֶחָד מֵהֶן וְשָׁכַח אוֹ שָׁאֹמֵר לֹא אָבִיו אֶחָד מֵהֶן
הֶקְדִּישׁ הָרִי זֶה מִקֳּדִישׁ גָּדוֹל שֶׁבֶהֱן וְאַחֵר כֶּךָ יֵצֵא יָדֵי
חֻבָּתוֹ. וְכֵן הַנּוֹדֵר עוֹלָה מִן הַבֶּקֶר וְקָבַע נִדְרוֹ וְשָׁכַח מֶה
קָבַע אִם שׁוֹר אִם עֶגְלָה הָרִי זֶה יָבִיא שׁוֹר. וְכֵן אִם קָבַע
בַּכִּבְשִׁים וְשָׁכַח מֶה קָבַע יָבִיא אֵיל. קָבַע בְּעִזִּים וְשָׁכַח
יָבִיא שְׁעִיר. שָׁכַח בְּאַיִזָּה מִן הַבְּהֵמָה קָבַע עוֹלָתוֹ
יָבִיא שׁוֹר וְאֵיל וְשְׁעִיר. וְאִם נִסְתַּפֵּק לוֹ שְׁמָא קָבַע עוֹלָתוֹ
בְּעוֹף יוֹסִיף תּוֹר וְכֵן יוֹנָה:

י. כסף משנה: וכן הנודר עולה מן הבקר וכו'. שם (דף ק"ז) פירשתי מן הבקר ואיני יודע
מה פירשתי יביא פר ועגל, ובגמרא אמאי ולייתי פר ממה נפשך הא מני רבי היא דאמר
קטן והביא גדול לא יצא אי רבי אימא סיפא וכו' רישא וסיפא רבי מציעתא רבנן אין והכי
קאמר דבר זה מחלוקת רבי ורבנן ופסק רבינו כרבנן. ומ"ש וכן אם קבע בכבשים ושכח מה
קבע יביא איל קבע בעזים ושכח (מה קבע) יביא שעיר. מתבאר מתוך המשנה שאכתוב בסמוך.
ומ"ש שכח באי זה מין מן הבהמה קבע עולתו וכו'. משנה שם מן הבהמה ואיני יודע מה
פירשתי יביא פר ועגל איל שעיר גדי וטלה, ומתוך מה שכתבתי בסמוך בשם הגמרא דמתני'
רבי אבל לרבנן אין צריך להביא אלא הגדול דהיינו פר ואיל ושעיר ממילא משמע שאם
זכור שקבע בכבשים ושכח מה קבע יביא איל ואם זכור שקבע בעזים ושכח מה קבע יביא
שעיר: כתב הראב"ד פירש אחד מהם וכו' עד הרי זה יביא שור א"א המשנה אמרה יביא
פר ועגל וכו'. הדבר מבואר שאין זה השגה אלא טעם לדברי רבינו למה לא פסק כסתם
מתני' וכבר נתבאר. ומ"ש ואם נסתפק לו שמא קבע עולתו בעוף וכו'. שם במשנה:

דף קז:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"י

נדר תודה או שלמים - וקבע נדרו בפקר ושכח במי קבעו יביא פר ופרה. וכן אם נסתפק לו בפכשים יביא איל ורחל. נסתפק לו בעצים יביא שעיר ושעירה. שכח באי זה מין קבע נדרו מביא פר ופרה איל ורחל שעיר ושעירה. האומר הרי עלי עולת עוף מביא תור או בן יונה. פרש ושכח באי זה מין קבע נדרו מביא תור וכן יונה:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ד

מי שנדר שור או איל - או כבש או עגל וכיוצא בהם לא יביא כחוש ביותר שבאותו המין מפני שדמיו מועטין. ואינו חייב להביא היפה השמן ביותר שאין שם למעלה

כ. כסף משנה: נדר תודה ושלמים וכו' עד שעיר ושעירה. שם במשנה ואע"פ ששנויה שם אליבא דרבי כבר נתבאר דנקטין כרבנן דאמרי שאינו צריך להביא אלא גדול: האומר הרי עלי עולת עוף מביא תור או וכו'. ברפ"ב דכריתות (דף ט') לפי שנאמר בתורים והקריב שומע אני האומר הרי עלי עולת העוף לא יפחות משני פרידין ת"ל והקריבו אפילו פרידה אחת:

ל. כסף משנה: מי שנדר שור או איל וכו'. שם במשנה הרי עלי שור יביא הוא ונסכיו במנה עגל יביא הוא ונסכיו בחמש איל יביא הוא ונסכיו בשנים כבש יביא הוא ונסכיו בסלע. ומשמע לרבינו שדמים אלו הם דמי הבינוני שבכל מין וכן כתב בפירוש המשנה וז"ל אלו הדמים הם הדמים הבינונים לאלו הדברים באותו זמן באותן ארצות. ובתוספתא פרק י"ג איל לא גדול ולא קטן אלא בינוני ורש"י פירש בענין אחר. ומ"ש ואם הביא הכחוש יצא ידי נדרו:

מִמֶּנּוּ אֵלָא יָבִיא הַבִּינוּנִי. וְאִם הֵבִיא הַפְּחוּשׁ יֵצֵא יָדֵי
נְדָרוֹ:

עין משפט ג.ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ה

הָאוֹמֵר הִרִי עָלַי שׁוֹר שְׂוֵה מָנָה ^מ יָבִיא שׁוֹר שְׂשׂוֹה מָנָה
בְּאוֹתוֹ מְקוֹם חוּץ מִנְסָכָיו. הֵבִיא שְׁנַיִם בְּמָנָה לֹא יֵצֵא:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ב

נָדַר עוֹלָה מִן הַפְּכָשִׁים אוֹ מִן הָאֵילִים וְהֵבִיא פִּלְגָס ^ב הִרִי
זֶה סֶפֶק אִם יֵצֵא יָדֵי נְדָרוֹ אוֹ לֹא יֵצֵא. וְכֵן הַנּוֹדֵר עוֹלֹת
עוֹף מִן הַתּוֹרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה וְהֵבִיא תְּחִלַּת הַצֵּהוּב
שְׂפָזָה וְשְׂפָזָה הִרִי זֶה סֶפֶק. נָדַר שְׁחֹר וְהֵבִיא לָבָן לָבָן
וְהֵבִיא שְׁחֹר זָכָר וְהֵבִיא נִקְבָּה נִקְבָּה וְהֵבִיא זָכָר לֹא יֵצֵא:

מ. כסף משנה: האומר הרי עלי שור שוה מנה וכו' עד לא יצא. משנה בסוף מנחות (דף ק"ז:) ואע"ג דמסיים בה עגל בחמש יביא חוץ מנסכיו איל בשתיים יביא בשתיים חוץ מנסכיו כבש בסלע יביא בסלע חוץ מנסכיו ולא חש רבינו לכתבו משום דמשור במנה נשמע לאינך דכל שקבע דמים לקרבן אין הנסכים בכלל. ודע דמתני' הכי איתא שור במנה והביא שנים במנה לא יצא ואפי' זה במנה חסר דינר וזה במנה חסר דינר ולא ידעתי למה השמיט רבינו האי אפילו:

ג. כסף משנה: נדר עולה מן הכבשים או מן האילים והביא פלגס ה"ז ספק. בעיא בסוף פ"ק דחולין (כ"ג:) וקאמר אליבא דר"י לא תיבעי לך דאמר בריה הוי וכו' כי תבעי לך אליבא דבר פדא דאמר מייתי ומתני וסלקא בתיקו. ובפרק שתי מדות (צ"א:) אסיקנא לבר פדא בקשיא. ויש לתמוה על רבינו שהי"ל לפסוק שלא יצא ידי נדרו כרבי יוחנן דאמר הכי לא להניח הדבר בספק וכבר פדא דאסיקנא בקשיא. ותירץ הר"י קורקוס ז"ל דכיון דלא אסיקנא בתיובתא הוה אפשר למפסק כוותיה והי"ל ספיקא אי הלכה כר' יוחנן או אי הלכה כבר פדא עכ"ד: וכן הנודר עוף מן התורים או מן בני היונה וכו'. בספ"ק דחולין (דף כ"ב:) בעיא דלא איפשיטא: נדר שחור והביא לבן וכו'. משנה בסוף מנחות (דף ק"ז:). ומ"ש זכר והביא נקבה וכו'. נלמד מק"ו משחור והביא לבן:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"א

הנודר גדול והביא קטן לא יצא. • קטן והביא גדול יצא.
פיצד. אמר הרי עלי עולה או שלמים כבש והביא איל.
או שנדר עגל והביא שור. גדי והביא שעיר יצא:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ג

הנודר סתם מביא מן הגדולים שבמין שנדר. • ואם אותו
המקום רגילין לקרות בסתם לאחד מן המינין מביא
כאנשי המקום. פיצד. נדר עולה מן הבקר יביא שור.
אמר הרי עלי עולה אם דרך אנשי המקום לקרות עולה
סתם אפלו לעולת העוף מביא פרדה אחת תור או בן
יונה. ואם דרךן שאין קורין עולה סתם אלא לעולת בקר
יביא שור. וכן כל פיוצא בזה:

עין משפט זז. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ב

אמר הרי עלי בסלע למזבח יביא כבש. • שאין לה דבר
שקרב בסלע למזבח אלא כבש. פירש ושכח מה שפירש
יביא בסלע מכל דבר ודבר שקרב למזבח:

ס. כסף משנה: הנודר גדול והביא קטן לא יצא. משנה בסוף מנחות (דף ק"ז:). ומה שכתב
קטן והביא גדול יצא. גם זה שם במשנה ופסק כתנא קמא ודלא כרבי:

ע. כסף משנה: הנודר סתם מביא מן הגדולים שבמין שנדר. הכי משמע במשנה בסוף
מנחות וכן מפורש בתוספתא פרק י"ג. ומה שכתב ואם אותו מקום רגילים לקרות בסתם
וכו'. שם במשנה הרי עלי עולה יביא כבש ראב"ע אומר תור או בן יונה ובגמרא ולא פליגי
מר כי אתריה ומר כי אתריה, ודברי רבינו בפירושה מבוארים ורש"י פירש בע"א:

פ. כסף משנה: אמר הרי עלי בסלע למזבח יביא כבש וכו'. בפ"ב דכריתות (דף י'):

עין משפט ט.

הרמב"ם הל' שקלים פ"ב ה"ב

ובמקדש הָיָה לִפְנֵיהֶם תָּמִיד שֶׁל עֶשְׂרֵה תְּבוּת. כָּל תְּבָה
כָּמִין שׁוֹפָר. רִאשׁוֹנָה לְשָׁקְלֵי שָׁנָה זֹו. שְׁנִיָּה לְשָׁקְלֵי שָׁנָה
שְׁעָבְרָה. שְׁלִישִׁית לְכָל מִי שֵׁישׁ עָלָיו קָרְבֵּן שְׁתֵּי תוֹרִים
אוּ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶחָד עוֹלָה וְאֶחָד חֲטָאֵת מִשְׁלִיף דְּמִיָּהֵן
לְתֵבָה זֹו. רְבִיעִית לְכָל מִי שֵׁישׁ עָלָיו עוֹלֵת הָעוֹף בְּלֶבֶד
מִשְׁלִיף דְּמִיָּה לְתֵבָה זֹו. חֲמִישִׁית לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב מַעוֹת
לְקָנוֹת עֲצִים לַמַּעֲרָכָה בָּהֵן. שְׁשִׁית לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב מַעוֹת
לְלִבְוֹנָה. שְׁבִיעִית לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב זָהָב לַכַּפֹּרֶת. שְׁמִינִית
לְמוֹתֵר חֲטָאֵת כְּגוֹן שֶׁהִפְרִישׁ מַעוֹת לְחֲטָאֵתוֹ וְלִקְחָהּ
חֲטָאֵת וְהוֹתִיר מִן הַמַּעוֹת יִשְׁלִיף הַשָּׂאֵר לְתוֹכָהּ. תְּשִׁיעִית
לְמוֹתֵר אֲשֶׁם. עֲשִׂירִית לְמוֹתֵר קִנִּי זָבִים וְזָבוֹת וְיוֹלָדוֹת.
אַחַת עֶשְׂרֵה לְמוֹתֵר קָרְבָּנוֹת נָזִיר. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לְמוֹתֵר
אֲשֶׁם מִצָּרַע. שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב מַעוֹת לְעוֹלֵת
בְּהֶמָּה: